U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Mělníku,** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 8 EC 289/2010, o 78 022 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **ČEZ ICT Services, a.s.,** se sídlem v Praze 4, Duhová 1531/3, IČ 26470411, zastoupené Mgr. Davidem Jüngerem, advokátem se sídlem 28. října 219/438, Ostrava - Mariánské Hory, a žalovaného **M. K.,**

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci žaloby o zaplacení ceny za přefakturaci měsíčních poplatků za službu od operátora vedené u Okresního soudu v Mělníku pod sp. zn. 8 EC 289/2010, **j e soud**.

II. Usnesení Okresního soudu v Mělníku ze dne 8. 10. 2010, čj. 8 EC 289/2010 - 96, **s e z r u š u j e** v té části, jíž bylo rozhodnuto o zaplacení ceny za přefakturaci měsíčních poplatků za službu od operátora.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 19. 6. 2012 se Český telekomunikační úřad (dále též jen „navrhovatel“ nebo „Úřad“) domáhá, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl kompetenční spor vzniklý mezi ním a Okresním soudem v Mělníku ve věci žaloby vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 8 EC 289/2010.

Ze spisu předloženého navrhovatelem vyplynulo následující:

Žalobkyně (ČEZ ICT Services, a.s. resp. ČEZnet, a.s.) uzavřela se žalovaným dne 19. 7. 2006 *„Smlouvu o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích“* č. 06-01348, jejímž předmětem byl závazek žalobkyně poskytovat žalovanému komunikační služby v mobilních sítích. Smluvní strany za poskytované služby sjednaly pravidelnou měsíční platbu ceny složené ze dvou položek, a to z ceny za pronájem mobilního telefonu a z přefakturace poplatků za službu od operátora Eurotel (pozn. zvláštního senátu – v současné době společnosti Telefónica Czech Republic, a.s.). Jelikož žalovaný neplatil cenu za poskytované služby, žalobkyně žalovanému předmětnou smlouvu vypověděla a návrhem na vydání platebního rozkazu u Okresního soudu v Mělníku ze dne 28. 9. 2010 se domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit částku ve výši 78022 Kč s příslušenstvím a přiznal žalobkyni náhradu nákladů soudního řízení.

Okresní soud v Mělníku usnesením ze dne 8. 10. 2010, čj. 8 EC 289/2010 - 96, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), zároveň rozhodl o nákladech řízení (výrok III.) a o vrácení soudního poplatku (výrok IV.). Soud vycházeje z ustanovení § 7 odst. 1 a § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále též jen *„zákon o elektronických komunikacích“*), dospěl k závěru, že v předmětné věci projednání a rozhodnutí brání nedostatek pravomoci soudu, neboť je založena pravomoc Českého telekomunikačního úřadu (navrhovatele). Soud je názoru, že vymezení pravomoci Úřadu ustanovením § 129 odst. 1 věta prvá zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, míří ve všech jeho znacích – tedy vymezení osobním charakterem účastníků sporu i charakterem předmětu takového sporu, do stavu v okamžiku vzniku závazku, jehož přiznání se věřitel následně v řízení domáhá. Rozhodující je, zda subjekty závazkového vztahu měly požadovaný osobní charakter v době vzniku závazku, o jehož splnění v řízení jde. Následné změny v osobním charakteru těchto subjektů, příp. změny v subjektech vzniklého závazkového právního vztahu pak již právně významné nejsou. Pokud jsou podmínky § 129 odst. 1 věty prvé zákona č. 127/2005 Sb. splněny v okamžiku vzniku závazku, o který v řízení jde, je pravomoc navrhovatele dána bez dalšího.

Navrhovatel v návrhu ke zvláštnímu senátu rekapituloval předchozí procesní vývoj věci. Podle navrhovatele žalobce opírá svůj nárok na zaplacení dlužné částky o Smlouvu o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích ze dne 19. 7. 2006, uzavřenou mezi žalobcem (v době sjednání závazku pod obchodní firmou ČEZnet, a.s.) a žalovaným. Předmětem této smlouvy dle jejího článku I bylo poskytování komunikační služby v mobilních sítích, její součástí byl pronájem mobilního telefonu, SIM a zvýhodněné volání, a to pro potřebu zaměstnanců společností Skupiny ČEZ. Žalobce si v článku I smlouvy vyhradil měnit ceník dle případných změn smlouvy s operátorem – společností Eurotel. Dle článku II smlouvy se zavázal žalovaný za poskytované služby platit měsíční cenu, která je složena ze dvou položek, a to z měsíční ceny za pronájem mobilního telefonu a z přefakturace měsíčních poplatků za službu od operátora s tím, že k celkové ceně bude připočtena DPH. V důsledku neplacení ceny poskytovaných služeb za období od 1. 8. 2007 do 28. 2. 2010 žalobce výpovědí ukončil smlouvu. Zvláštní senát usnesením čj. Konf 2/2012 - 15 ze dne 6. 3. 2012 rozhodl, že Okresní soud v Mělníku je příslušným vydat rozhodnutí v části sporu - ve věci žaloby o zaplacení ceny za pronájem a prodej mobilního telefonu.

Navrhovatel odmítl svou kompetenci i ve zbylé části sporu, tj. ve výši 38.620 Kč včetně DPH s příslušenstvím z titulu úhrady za přefakturaci měsíčních poplatků od operátora. Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g), § 129 odst. 1, § 64 a § 2 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, a s odkazem na závěry judikatury zvláštního senátu (usnesení ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010 - 9 a čj. Konf 72/2010 - 10) navrhovatel namítl nesplnění osobního předpokladu pravomoci. Jestliže ze smlouvy vyplývá, že měsíční cena, kterou měl žalovaný hradit, je složena z ceny za pronájem mobilního telefonu a z přefakturace měsíčních poplatků za službu od operátora Eurotel, není předmětem smlouvy samotné poskytování služeb elektronických komunikací, nýbrž přenechání či zprostředkování využívání těchto služeb poskytnutých žalobci společností Telefónica Czech Republic, a.s. v rámci služby pro zaměstnance či jeho rodinného příslušníka. V postavení účastníka ve smyslu § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích se dle názoru navrhovatele nachází žalobce, poskytovatelem služeb (osobou vykonávající komunikační činnost) je společnost Telefónica Czech Republic, a.s. Tuto skutečnost navrhovatel zdůraznil v souvislosti s ustanovením článku I smlouvy, podle něhož *„poskytovatel si vyhrazuje právo tento ceník měnit dle případných změn smlouvy s operátorem Eurotel.“*

Navrhovatel uzavřel, že jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně navazujících; předmětem žaloby je uplatnění nároku z titulu přefakturace měsíčních poplatků za službu od operátora, nejedná se o cenu za službu elektronických komunikací, žalobce není v tomto případě osobou vykonávající komunikační činnost ve smyslu zákona o elektronických komunikacích, nýbrž se jedná o spor vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobcem a žalovaným, k jehož rozhodování má pravomoc Okresní soud v Mělníku.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je pozitivním kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana - zde orgán moci výkonné a obecný soud [srov. § 1 odst. 1 písm. a) cit. zákona] - osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Negativním kompetenčním sporem je spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

V dané věci popřel svou pravomoc Okresní soud v Mělníku, navrhovatel po postoupení věci pravomoc popírá v části, jež se vztahuje ke sporu o zaplacení částky za přefakturaci měsíčních poplatků ve výši 38.620 Kč. Jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Pravomoc navrhovatele rozhodovat spory o povinnostech plynoucích ze zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (srov. § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích) je výjimkou z pravomoci obecných soudů rozhodovat spory vyplývající ze soukromoprávních vztahů (srov. § 7 odst. 1 občanského soudního řádu).

Zvláštní senát ve své předchozí rozhodovací činnosti vyslovil, že pravomoc navrhovatele rozhodovat účastnické spory podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je založena naplněním osobního a věcného předpokladu (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, dostupné na www.nssoud.cz).

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní tehdy, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů) a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory vznikne tehdy, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je základní povinností účastníka, resp. uživatele veřejně dostupné služby dle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát opakovaně rozhodoval o pravomoci v kompetenčních sporech, v nichž se žalobce (dle obsahu spisu osoba odlišná od osoby poskytovatele služeb elektronických komunikací) domáhal na povinné osobě plnění za služby elektronických komunikací.

Zvláštní senát přitom rozlišil situace, kdy nárok na plnění žalovanou osobou (zaplatit cenu dle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích) originárně vznikl osobě vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jakožto poskytovateli služeb elektronických komunikací a na žalobce (osobu odlišnou) přešel teprve smluvním postoupením pohledávky (*cessio voluntaria*); v těchto případech zvláštní senát rozhodl o pravomoci navrhovatele (Český telekomunikační úřad) s tím, že postoupením pohledávky se její charakter nemění, neboť se nejedná o zánik dosavadního a vznik nového závazkového vztahu, ale o změnu závazku v jeho subjektu, přičemž rozhodující je splnění podmínek pravomoci navrhovatele v okamžiku vzniku tohoto

závazku (srov. usnesení zvláštního senátu čj. Konf 38/2009 - 12 ze dne 14. 9. 2009, dostupné na www.nssoud.cz).

Oproti tomu rozhodl zvláštní senát o pravomoci soudu, pokud žalobce na základě smluvního vztahu pouze umožnil žalovanému využít služeb elektronických komunikací poskytnutých osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích, např. z důvodu sjednání výhodnější ceny za tyto služby mezi žalobcem a poskytovatelem služby (srov. např. usnesení zvláštního senátu čj. Konf 59/2010 - 12 ze dne 15. 12. 2010, čj. Konf 71/2010 - 12 ze dne 30. 3. 2011, vše dostupné na www.nssoud.cz).

Zvláštní senát se v právě rozhodované věci nejprve zabýval tím, zda byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Zkoumal proto, zda byla žalobkyně ve vztahu k žalovanému poskytovatelem služby elektronických komunikací – a tedy osobou vykonávající komunikační činnost ve smyslu zákona o elektronických komunikacích.

Ze spisu předloženého navrhovatelem zvláštní senát zjistil, že smluvní vztah žalobkyně (jejího právního předchůdce) a žalovaného založila „smlouva č. 06-01348 o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích“ ze dne 19. 7. 2006 (dále jen „smlouva“), sjednaná jako inominátní smluvní typ podle § 269 odst. 2 obchodního zákoníku. Zvláštní senát v usnesení ze dne 7. 5. 2010, čj. Konf 14/2010 - 8, publikovaném pod č. 2115/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, vyslovil pravidlo, že pro určení orgánu příslušného rozhodovat spory vzniklé na základě smlouvy *„není relevantní, jak byla předmětná smlouva formálně označena, nýbrž její skutečný obsah“*. Samotné sjednání smlouvy označené jako smlouva o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích, byť i s poskytovatelem, který získá oprávnění vykonávat komunikační činnost od navrhovatele, však neznamená automaticky založení pravomoci navrhovatele rozhodovat spor.

Předmětem smlouvy bylo poskytování komunikační služby v mobilních sítích, jejíž součástí byl pronájem mobilního telefonu, SIM a zvýhodněné volání pro potřebu zaměstnanců společnosti Skupiny ČEZ. Pokud jde o povahu poskytované služby, tedy, zda tato služba, již žalobkyně poskytla žalovanému, je službou elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, ze smlouvy plyne, že žalobkyně umožnila žalovanému využít služby *„tarifní nastavení EUROTEL: Optimum Profi, Optimum Profi IN“*, *„doplňkové služby EUROTEL: MMS, WAP“*; žalobkyně si dále vyhradila měnit cenu v závislosti na změně smlouvy s operátorem Eurotel; výše měsíční ceny v části za poskytnutí komunikační služby v mobilních sítích vystavila žalobkyně ve formě „přefakturace“ vyúčtování vystaveného operátorem Eurotel (srov. článek II.2 cit. smlouvy).

Pokud by žalovaný byl povinen plnit na účet komunikační společnosti (dříve operátorovi Eurotel) Telefónica Czech Republic, a. s., byť prostřednictvím žalobkyně, musel by mezi žalovaným a touto společností existovat právní vztah. Zvláštní senát však existenci takového právního vztahu, jak je výše pojednáno, neshledal.

Zvláštní senát proto při řešení kompetenčního sporu posuzoval pouze právní vztah mezi žalobkyní a žalovaným - tento právní vztah je podmíněn nezávisle existujícím smluvním vztahem žalobkyně a operátora. Žalobkyně proto není podle názoru zvláštního senátu osobou poskytující sjednané služby elektronických komunikací a žalovaný účastníkem ve smyslu zákona o elektronických komunikacích; ve věci tedy nebyla naplněna osobní podmínka podle § 129 odst. 1 věty první zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda byla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že *„Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku"*. O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti s žalobkyní poskytnutými službami nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z výše vyložených důvodů mezi společností Telefónica Czech Republic, a.s. a žalovaným žádný právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro aplikaci § 129 odst. 1 věty druhé zákona o elektronických komunikacích.

Jelikož nebyl naplněn osobní předpoklad pro založení pravomoci navrhovatele (Českého telekomunikačního úřadu) podle § 129 odst. 1 věty první i druhé zákona o elektronických komunikacích, splnění věcné podmínky podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích zvláštní senát již nemusel posuzovat.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Mělníku ze dne 8. 10. 2010, čj. 8 EC 289/2010 - 96, v té části, jíž bylo rozhodnuto o postoupení sporu Českému telekomunikačnímu úřadu o zaplacení částky za poskytnuté služby elektronických komunikací v mobilních sítích za přefakturaci měsíčních poplatků. Okresní soud proto bude rozhodovat o celé žalobě ze dne 28. 9. 2010, tedy jak o pohledávce z nezaplacené ceny za pronájem a prodej mobilního telefonu – jak vyslovil zvláštní senát již v usnesení ze dne 12. 3. 2012, čj. Konf 2/2012 - 15, tak ve zbývající části pohledávky.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Mělníku pokračovat v řízení o podané žalobě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Konf 42/2012 - 21

V Brně 17. září 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu